

Ďáblové v rouchách exekutorů vytvořili z České republiky koncentrační tábor!

- CZ24 News | 13. února 2020

ČESKÁ REPUBLIKA: Na památku pana Jaroslava Janaty – za obranu před exekutory zaplatil životem! Měl smůlu, nežil v USA, ale v České republice...

Švýcarský rozhlas: **Krise osobních dluhů škodí české demokracii - Exekuce se dnes týkají deseti procent národa, celková míra exekvovaných částek byla jen za rok 2016 kolem 350 miliard. To je největší porevoluční kšeft.** Existence Mapy exekucí je důkaz, že to téma také zvedá lidi, kteří nejsou exekucemi přímo ohroženi, ale už se na to nemohou dívat. Někdy to srovnávám s Chartou 77. Za komunismu byl problém, že byli lidé zavíraní a vyhazovaní ze zaměstnání za věci, které jim přitom zaručoval mezinárodní pakt o lidských právech, který československá vláda podepsala v Helsinkách.

Prosím, poslechněte si tento alarmující šestiminutový komentář švýcarského rozhlasu. Je vypovídající o České republice a morálním stavu její společnosti. Každý desátý dospělý člověk v ČR má na krku exekuci. Mnohým z nich je obstavena mzda. Mnoho z nich nemá žádnou šanci dostat se z dluhové pasti. To vede k osobním dramatům a škodí to také zemi.

Ve Švýcarsku jsou exekutoři státní zaměstnanci, žádní soukromí podnikatelé, kteří zkoušejí co nejvíce vydělat. Ještě donedávna nebyly určeny poplatky, což umožňovalo velké zisky. Pro 800.000 Čechů je takřka nemožné dostat se z dluhové pasti. Tato dluhová krize bude zemi škodit ještě desetiletí. Díky tomu jsou zničeny určité regiony. Cca 25% obyvatelstva země jsou platy zabaveny. Lidé pracují na černo a státu unikají daně z mezd a peníze na sociální potřeby. Firmy, které dodržují zákon sotva najdou pracovníky, protože jim stát většinu mzdy zabaví. Dluhová krize neškodí jen hospodářství, ale i demokracii. Lidé, kteří se ocitli v exekuci mají méně důvěry v demokracii a justici. Podobné je to i v jiných východních zemích, ale v ČR je tato sociální tvrdost obzvlášť silná. Politická strana, která si v příštích volbách zvolí jako hlavní téma zločinné exekuce, získá 800.000 voličů! Stát nečinně přihlíží z velké části zločinnému okrádání občanů a umožňuje bezpracné obohacování exekutorů. Částky, které získá jsou zlomkem toho, co musí vynaložit na sociální podporu lidí v exekuci a ztrácí stovky miliard vyřazením exekvovaných z produktivního života. Pouze premiér sám to těžko dokáže, pokud nezíská ještě větší podporu slušných a ještě normálních lidí v této zemi, která je demokratická jen svým názvem. Obsahem je stále svázaná dědictvím totality.

Zjistil jsem, že to, co se stalo mně, není vůbec izolovaný případ a začal jsem se tomu postupně více věnovat – a nevěřil jsem vlastním očím. **V této zemi existuje exekuční emigrace, exekuční nezaměstnanost a černá zaměstnanost, protože člověk s exekucí na krku si smí legálně vydělat tak na jídlo a zbytek se mu strhne,** což lidi v exekuci k legálnímu zaměstnání nijak nemotivuje. Existuje i exekuční bezdomovectví, exekuční rozvodovost ale i nerozvodovost, kdy manželé, kteří by se jinak už rozvedli zůstávají spolu, protože společně splácí exekuci, exekuční sebevražednost...

Z tohoto případu jsem se zároveň dozvěděl o další české zvláštnosti, že exekutoři mohou přijít k vám do bytu exekvovat i bez asistence policie (dokonce i bez přítomnosti majitele, bez jakékoliv nezávislé kontroly. J.Š.)

U nás jsou exekutoři soukromí, mohou exekvovat bez asistence policie, a jak říkám, náklady jsou schopni vyšroubovat třeba na sedmnáctinásobek dlužné částky. To je něco tak bezprecedentního, že

jsem přesvědčen, že kdyby se toho nějaký politik cíleně ujal, tak by s tím vyhrál volby.

Exekuce se dnes týkají deseti procent národa, celková míra exekvovaných částek byla jen za rok 2016 kolem 350 miliard. To je největší porevoluční kšeft. Kam se hrabe privatizace OKD nebo Koženého fondy. Funguje to od roku 2001 a exekutoři to mají naprosto se zárukou, protože za nimi je zákon. Občas se podařilo exekutory, na jejichž největší excesy upozornila média, z tohoto kšeftu vymanévrovat. Se systémem jako takovým se ale nedělá nic. Naopak paní vedoucí exekutorů se občas ozve v tisku, že mají málo, že by se exekutorům měly zvednout platy (Předseda ČEK JUDr. Vladimír Plášil byl dvakrát pravomocně odsouzen a nikoho to nezajímá).

Existence Mapy exekucí je důkaz, že to téma také zvedá lidi, kteří nejsou exekucemi přímo ohroženi, ale už se na to nemohou dívat. Někdy to srovnávám s Chartou 77. Za komunismu byl problém, že byli lidé zavíraní a vyhazovaní ze zaměstnání za věci, které jim přitom zaručoval mezinárodní pakt o lidských právech, který československá vláda podepsala v Helsinkách. Tehdy se parta kamarádů rozhodla na to upozornit. Podobným způsobem začíná fungovat komunita, které české exekuce nejsou jedno. Jenže bez mediální podpory to nejde.

V Německu, ale třeba i v Polsku, fungují exekuce tak, že člověk k původnímu dluhu zaplatí soudní poplatky ve výši maximálně jednonásobku a exekutoři si mohou účtovat také maximálně jednonásobek dlužné částky. V Německu je navíc běžné, že se dlužník úspěšně odvolá a náklady na exekutora potom platí stát. Ve Švýcarsku a Británii je to podobně s tím, že exekutor finančně vstupuje do hry až od určité částky počátečního dluhu (v přepočtu na koruny přibližně 150 tisíc Kč).

* * *

Tento týden mne čekají další tři závažné soudy o kterých budou média opět mlčet, ačkoliv by měly být tématem celé země. Ohlásím se opět příští víkend, pokud to přežiji ve zdraví...

Jan Šinágl